

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2758/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3584/22 од 10.11.2022. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3584/22 од 10.11.2022. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3584/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6880/21 од 06.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име накнаде штете због мање исплаћене отпремнине исплати износ од 56.923,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.177,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3584/22 од 10.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...10/23, у даљем тексту ЗПП) посебна ревизија се може изјавити

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и када је потребно ново тумачење права. Према одредби става 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог јер побијана пресуда не одступа од праксе судова у истим чињенично-правним споровима. Нема потребе ни за новим тумачењем примењеног материјалног права – одредбе члана 123. став 1. Закона о раду, којом је прописано да послодавац може новчано потраживање према запосленом наплатити обустављањем од његове зараде само на основу правноснажне одлуке суда, у случајевима утврђеним законом или уз пристанак запосленог, у вези са члановима 105. став 3. и 119. став 1. тог закона, према којима се отпремнина коју је послодавац дужан да у складу са општим актом исплати запосленом при одласку у пензију не сматра зарадом у смислу става 1. члана 105. наведеног закона, већ представља једну од законом утврђених мера заштите запослених за чијим је радом престала потреба и његово неотуђиво право којег се не може одрећи (члан 60. став 4. Устава Републике Србије).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.12.2019. године. Вредност предмета спора од 56.923,00 динара очигледно не прелази имовински цензус прописан чланом 403. став 3. ЗПП, на основу којег се цени дозвољеност ревизије и у споровима за наплату новчаног потраживања из радног односа.

Из наведеног разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић